



ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ: ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

***του Καθηγητή Κωνσταντίνου Χριστοφίδη, Πρύτανη**

Την Τετάρτη, 19 Ιουλίου μόλις προσγειώθηκα στο Λουξεμβούργο μια ευχάριστη έκπληξη με περίμενε. Στο τηλέφωνο ο Δημήτρης Κυριακίδης, ο γιος του μεγάλου μαραθωνοδρόμου της Βοστώνης, Στέλιου Κυριακίδη. Μου μίλησε για την ομιλία μου στην Τελετή Αποφοίτησης του Ιουνίου 2017, η οποία ήταν κατά το ήμισυ αφιερωμένη στον πατέρα του. «Τη διάβασα», μου λέει. Ήταν φανερά συγκινημένος λέγοντάς μου ότι είναι μια πραγματική αποτύπωση του έργου του πατέρα του. Συμφωνήσαμε να βρεθούμε στην Αθήνα την Τετάρτη, 25 Ιουλίου.

Ο Δημήτρης, ο οποίος είναι Ναυπηγός Μηχανολόγος, είναι ένας θερμός άνθρωπος, προσιτός, δραστήριος και εύκολα διακρίνεις την Κυπριακή του καταγωγή. Μπήκε αμέσως στην ουσία της κουβέντας μας, «Σε ευχαριστώ», μου είπε, «Γιατί το έκανες; Πώς διάλεξες το θέμα;». Η απάντησή μου ήταν πως είναι καιρός να αναδείξουμε τους πραγματικούς ήρωες της πατρίδας μας. Πως μας κούρασαν τα όσα συμβαίνουν, πως δώσαμε ονόματα σε στάδια, σε σχολεία και σε δρόμους ανθρώπων που θα έπρεπε να τους αφήσουμε στη λήθη της ιστορίας όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Ήταν καλός πατέρας ο Στέλιος Κυριακίδης, μου είπε. Ήταν του Δημοτικού σχολείου και όμως, τα τρία παιδιά του προσπάθησε και τα έστειλε στα καλύτερα σχολεία. Ήταν του Δημοτικού, έμαθε όμως άπταιστα Αγγλικά και αυτή ήταν η μεγάλη του δύναμη γιατί, συνομιλούσε με τους ξένους στη γλώσσα τους και ήταν πολύ πειστικός στα επιχειρήματά του. Έτσι έγινε φίλος με το μεγάλο αθλητή Τζόνι Κέλι. Τα Αγγλικά που μιλούσε τον βοήθησαν πολύ στην καριέρα του.

Μιλήσαμε και για τον τυχερό αριθμό του Στέλιου Κυριακίδη. Στη Βοστώνη το 1946 του πρότειναν για την κούρσα τιμητικά τον αριθμό 1. Εκείνος ζήτησε το 7, τον αριθμό των αρχαίων Ελλήνων, και αμέσως μετά τους είπε πως προτιμά τον αριθμό 77 για να είναι δυο φορές τυχερός. Η ζωή του πατέρα μου, λέει ο Δημήτρης Κυριακίδης, είναι γεμάτη εφτάρια, πέθανε το 1987, σε ηλικία 77 χρονών. Το καλοκαίρι του 1987 πήγε στην Κύπρο και ζήτησε να δει όλη την οικογένεια. Ήταν μια αποχαιρετιστήρια επίσκεψη.

Το 1947 ο Στέλιος Κυριακίδης γυρνά και πάλι στην Βοστώνη, όχι για να επαναλάβει τον άθλο του 1946, αλλά για να ζητήσει από τους ομογενείς χρήματα. \$50,000 για να μπορέσει να πάει η εθνική ομάδα της



Ελλάδας στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1948 στο Λονδίνο, εν μέσω εμφυλίου πολέμου. Επισκέφτηκε τον Πρόεδρο Χάρυ Τρούμαν στο Λευκό Οίκο και εκείνος έδωσε εντολή στα αμερικανικά πανεπιστήμια να χαρίσουν στην Ελλάδα μεταχειρισμένα όργανα γυμναστικής, για την προπόνηση των Ελλήνων αθλητών της ολυμπιακής ομάδας. Ο Στέλιος Κυριακίδης μάζεψε τελικά το ποσό που χρειαζόταν. Σύμφωνα με τον Δημήτρη Κυριακίδη, το ποσό συγκεντρώθηκε κυρίως από τους Κύπριους της Αμερικής και η Εθνική Ολυμπιακή ομάδα πήγε τελικά στο Λονδίνο.

Επέστρεψε στην Ελλάδα αμέσως μετά τους αγώνες και ξεκίνησε ένα πρόγραμμα για τον παιδικό αθλητισμό. Ένα πρόγραμμα που έδωσε ευκαιρία σε χιλιάδες ελληνόπουλα να ξεφύγουν από τον πόνο και τη φρίκη του εμφυλίου πολέμου.

Ο πατέρας μου, λέει ο Δημήτρης με τα μάτια βουρκωμένα, μάζευε τα φτωχόπαιδα και τα ορφανά από τους δρόμους, τα έφερνε σπίτι και τα τάζε, μοιραζόμασταν μαζί τους το λίγο φαγητό που είχαμε. Είναι γνωστή η ιστορία του μικρού Αλέκου θα σου την διηγηθώ μια άλλη φορά, μου λέει.

Μετά τον θάνατό του, άνοιξα τις κούτες του αρχείου του, μου λέει ο Δημήτρης. Εφημερίδες, περιοδικά αγγλικά, γερμανικά, αμερικανικά, ελληνικά. Ένας ολόκληρος θησαυρός. Μου πρότεινε να δοθεί το αρχείο αυτό στη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Κύπρου και εγώ με την σειρά μου του υποσχέθηκα να δοθεί μια υποτροφία σε φοιτητή Μάστερ για την μελέτη του αρχείου.

Έτσι τελείωσε αυτή η συνάντηση στην Αθήνα. Η συνέχεια στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ο Δημήτρης Κυριακίδης θα είναι μαζί μας στα εγκαίνια της νέας μας Βιβλιοθήκης.